Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δειν, οὐδὲ αὐτὸς ἱερωσύνην νὰ μὴ λάβῃ. Ποία γὰρ ἀνάγκη εἶναι οἱ καταιτιαμένοι καὶ ψεγαδιασμένοι ὁπωσδήποτε, νὰ λαμβάνουν ἱερωσύνην ; Ἢ δὲν εἶναι ἄλλοι ἱερεῖς νὰ συντελοῦσιν εἰς ὑπουργίαν τῶν μυστηρίων ; . . .

Ἕτερον ἐρωτᾶτε, ὅτι ἁρπάζουσι τινὲς γυναῖκας καὶ ἀπερχόμενοι εἰς ἄλλας ἐπαρχίας στεφανώνονται, ἔπειτα γυρίζοντας εἰς τὴν χώραν τους διάγουσι συνεζευγμένως καὶ λέγετε τί νὰ κάμετε ; Εἰς τὸ ὁποῖον ἔχετε τὴν λύσιν ἀπὸ τὸ παραπάνω, τὸ ὅμοιον, τοῦ παρ᾽ ἐνορίαν· ἤγουν ὁ γάμος νὰ διαμένῃ ἀδιάλυτος, νὰ ἀφορίζωνται δὲ αὐτοὶ ὁποῦ παρ᾽ ἐνορίαν ἐστεφανώθησαν καὶ ὁ παπᾶς ὁποῦ τοὺς εὐλόγησε νὰ κατήρεται . . .».

240

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, δι᾽ ἧς δίδεται ἄδεια γάμου εἰς πρώην ἱερέα,

ἐν *70*, Α΄, σ. 82–83.

« . . . ἐκρίναμεν καὶ τοῦτον μὴ ἀπώσασθαι κενόν· δεῖ γὰρ μᾶλλον τῷ ὀλισθαίνοντι ἐπιδοῦναι δεξιάν, ὅπως μὴ τελείως ἀπόλλυται . . .».

241

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, περὶ συγχωρήσεως γάμου εἰς ϛ΄ βαθμὸν ἐκ διγενείας,

ἐν *70*, Α΄, σ. 92–93.

« . . . δέονται περὶ τούτου τυχεῖν ἐκκλησιαστικῆς συμπαθείας, διὰ τὴν φαινομένην τοῦ συνοικεσίου δυσκολίαν, ὅπερ κατὰ μὲν τοὺς βαθμοὺς ὑπάρχει τέλειον καὶ ἀδιάβλητον. Τὰ γὰρ ἐκ διγενείας συναλλάγματα πρὶν τὸν ϛ΄ βαθμὸν διαλύονται. Ἐσημειώθη δὲ παρὰ τοῖς κεκωλυμένοις, ὡς δοκεῖ διὰ φαινομένην μικρὰν τῶν συγγενικῶν ὀνομάτων σύγχυσιν, ὧν ἕνεκα καὶ παρὰ τοῖς νομικοῖς ὑπομνήμασιν ἀρχαιοτέροις διαλαμβάνουσι περὶ τούτου ῥητῶς, τὸ παρὸν συνάλλαγμα ἐξετάσθη συνοδικῶς ἐπὶ . . . πατριάρχου κὺρ Γερμανοῦ, καὶ ἔδοξεν ἀκώλυτον εἶναι. Τούτου χάριν, οἴκτῳ καμφθέντες, . . . δι᾽ ἑπομένας ἀναγκαίας περιστάσεις. γράφομεν καὶ ἀποφαινόμεθα . . . ἵνα συντελεσθῇ τὸ συνοικέσιον τοῦτο ἀνεμποδίστως . . .».

242

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, περὶ ἀρραβώνων,

ἐν *70*, Β΄, σ. 404–405.

« . . . ἀνηνέχθη ἡμῖν . . . ὅτι γαμικὰ συναλλάγματα μέλλοντες ποιεῖν τινες, εἰώθασιν ἀρραβῶνας προεπιτελεῖν, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, χωρὶς τῆς νενομισμένης παρατηρήσεως, εἶτα μεταμελόμενοι, διαλύουσιν αὖθις αὐτοὺς ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας, κἀντεῦθεν ἀναφύονται ἔριδες καὶ φιλονεικίαι παράλογοι, ἐν τῷ ἀπαιτεῖν ἀλλήλους ἔξοδα πολυποίκιλα καὶ διάφορα καὶ καταντᾷ ἐς τέλος ἡ τοιαύτη αὐτῶν ἀταξία εἰς σύγχυσιν καὶ κοινὴν βλάβην τῆς πολιτείας. Ἣν ἀταξίαν ἀνατρέψαι καλῶς διανοηθέντες οἱ τῆς αὐτόθι πολιτείας χριστιανοί, διωρίσαντο κοινῇ βουλῇ καὶ σκέψει, μὴ ἄλλως ἐπὶ γαμικοῖς συναλλάγμασιν ἀρραβῶνας γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, εἰ μὴ μόνον εἰδήσει τοῦ ἀρχιερέως, περιτιθέντος τοῖς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συναλλάσσουσι τὸν συνήθιον δακτύλιον καὶ προικοσύμφωνον γράφεσθαι, διαλαμβάνον τὴν ποσότητα τῆς προικός . . . καὶ ἐγγράφεσθαι τὸ ἴσον τοῦ προικοσυμφώνου τῷ τῆς μητροπόλεως κώδικι. Καὶ τοὺς τοιούτους ἀρραβῶνας ἔχειν τὸ βέβαιον καὶ μένειν ἀδιαλύτους, ἐκτὸς εἰ μὴ συμβῇ εὔλογος αἰτία τῆς διαλύσεως, κατὰ νόμους ἐγνωσμένη τε καὶ διωρισμένη. Τότε γὰρ τῆς διαλύσεως γενομένης δι' αἰτίας, ἃς οἱ νόμοι ρητῶς διορίζουσι, μένουν ἀζήμια τὰ μέρη ἀμφότερα. Εἰ δ' ἄλλως πως, ἐκ μεταμελείας ψιλῆς ἁπλῶς τοῦ ἑνὸς μέρους ἡ διάλυσις γένηται, πρὸς τὸ ἐπιστρέφειν καὶ ἀποδιδόναι τὸ μεταμεληθὲν μέρος, ὅνπερ ἔλαβεν ἀρραβῶνα καὶ πρὸς τὸ ἐκπίπτειν καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ δοθέντων λόγῳ ἀρραβῶνος, πληροῦν τῷ ἑτέρῳ μέρει καὶ πρόστιμον τριακόσια μὲν γρόσια, εἴπερ ἡ προὶξ ὑπάρχει τῆς πρώτης τάξεως, τουτέστι δύο χιλιάδων γροσίων, . . . ἐλάττονα δὲ τούτων πληροῦν, εἴπερ τῆς ὑποδεεστέρας τάξεως τυγχάνει γε οὖσα ἡ προίξ, τὸ ἀναλογοῦν δηλαδὴ τῇ προικί, ἤτοι ἀνὰ δεκαπέντε γρόσια καθ' ἑκάστην ἑκατοντάδα, ὅπως ἔχωσι παιδεύεσθαι κατὰ τοῦτο οἱ τολμήσαντες ἀθετῆσαι τὴν κοινὴν ταύτην διάταξιν τῆς πολιτείας καὶ διατύπωσιν, ἣν ἐπιβεβαιωθῆναι καὶ παρ' ἡμῶν ἐδεήθησαν, εἰς ἐπικρατεστέραν ἀσφάλειαν. Τούτου χάριν γράφοντες ἀποφαινόμεθα . . .».

(Πρόκειται περὶ τῶν Ἰωαννίνων. Πρβλ. ἀριθ. 244).

243

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, ἄδεια τελέσεως γάμου μετὰ προικὸς ἀνωτέρας τῆς διατιμήσεως, λόγῳ συμφωνίας γενομένης πρὸ τῶν περιοριστικῶν διατάξεων περὶ προικός,
ἐν *70*, Β', σ. 401–403.

244

1701(?). Διορισμὸς περὶ προικοδοσίας μ. Κλήμεντος, ἐν Ἰωαννίνοις, ἐπικυρωθεὶς ὑπὸ πΚ. Καλλινίκου Β', ἐν *70*, σ. 70–73 καὶ ἐν *368*, σ. 534–536.

245

1701(?). Ἐγκύκλιος μ. Φιλιππουπόλεως, περὶ κωλυμάτων γάμων, ἐν *77*, σ. 135–137, ἐκ χφ. 605 φ. 6α–62α Μετ. Π. Τάφου ἐν Κπ.
(ὑπάρχει κώλυμα γάμου : α) δύο ἀδελφῶν μετὰ δύο πρώτων ἐξαδέλφων, β) ἐὰν τὰ ἐκ προγενεστέρου γάμου τῆς γυναικὸς ἐβάπτισεν ὁ πατὴρ τοῦ ἀνδρός, γ) β' μετὰ δευτέρας ἐξαδέλφης τῆς πρώτης γυναικὸς καὶ δ) μὴ λυθέντος τοῦ πρώτου γάμου διαζυγίῳ ἢ θανάτῳ).

246

1702–1707. Διάταξις πΚ. Γαβριήλ, περὶ μὴ ὑπάρξεως κωλύματος γάμου μεταξὺ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀναδόχου καὶ τῆς ἀνεψιᾶς τοῦ ἀναδεκτοῦ, ἐν *70*, Α', σ. 123–124.
« . . . συγγένεια ἀνυπόστατος . . . οὔτε κανονικὸν ἐστίν, οὔτε παραγγελία νομική τις, ἀλλ' ἐφεύρημα τῶν τυχόντων . . .».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ